

Sesiunea 7: Semnificația Israelului în Scopurile lui Dumnezeu pentru Vremurile din Urmă

I. AȘEZÂND UN FUNDAMENT: ÎNȚELEGEREA BĂTĂLIEI PENTRU IERUSALIM

A. Bătălia pentru Ierusalim reprezintă cel mai important front de conflict în duh astăzi. Este central Campaniei de la Armaghedon și Celei de a Doua Veniri a lui Isus pentru a domni ca Împărat al întregului pământ. Credincioșii dintre Neamuri au un rol semnificativ în această bătălie. De aceea Biserica trebuie să o înțeleagă.

B. Isus insistă asupra faptului că Biserica trebuie să stea de partea scopurilor Lui pentru Israel.

Acest aspect nu este opțional, ci este mai degrabă un test de încercare a ascultării Bisericii, în special în Vremurile din Urmă. Cea mai mare problemă în slujirea scopurilor lui Dumnezeu pentru Israel constă în *ascultarea* sub conducerea suverană a lui Isus.

Noi îl iubim, și de aceea îmbrățișăm orice El dorește. Vrem să facem ceea ce El face și să iubim ceea ce El iubește, acesta este motivul fundamental pentru care suntem interesați de tot acest proces.

C. Campania de la Armaghedon este un război dat pentru Ierusalim. Campania de la Armaghedon durează 3½ ani și se încheie cu bătălia pentru Ierusalim.

De ce? Deoarece acela care va câștiga acest război va primi închinarea și va domni peste pământ de la Ierusalim. După ce Isus câștigă acest război și este primit de Israel în Ierusalim ca împărat al lor, atunci Satan va fi aruncat în temniță (Apoc. 20.1-3), iar Anticristul și Proorocul Mincinos vor fi aruncați în Iazul cu Foc (Apoc. 19.20).

Aceasta este concentrare primară din mintea lor în timp ce se războiesc împotriva lui Dumnezeu și a popoului Său.

iată că s'a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el... judecă și Se luptă cu dreptate... Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea... Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”... Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal... Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul mincinos... Amîndoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc... Apoi am văzut pogorîndu-se din cer un înger, care ținea în mînă cheia Adîncului și un lanț mare. El a pus mîna pe balaur... Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adînc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea... (Apoc. 19.11-20.3)

D. Isus nu va domni din Ierusalim până când nu va fi invitat în mod oficial de către liderii evrei pentru a le deveni Împărat.

Ca și lideri în poziția de a fi moștenitori ai Legământului lui Avraam, ei acționează ca reprezentanți oficiali ai legământului întregii națiuni cu Dumnezeu. Adam a fost în poziția în care, în mod legal și-a oferit autoritatea în mâinile lui Satan (Luca 4.6-7). Într-un mod semănător, acești lideri vor oferi în mod legal autoritatea națională lui Isus, la finele Necazului cel Mare.

Isus s-a legat pe Sine prin propria proorocie că va reveni la Ierusalim doar atunci când conducerea Israelului îl invită să domnească peste ei. Isus refuză să se autoimpună ca împărat al lor. Ei trebuie să îl dorească de bunăvoie. Satan caută să exploateze această profeție ca o „breșă” în planul profetic al lui Dumnezeu, controlând Ierusalimul, căutând ca nici un evreu să nu mai fie viu pentru a-l invita pe Isus înapoi în Ierusalim, ca împărat al Israelului. Satan vrea să demonstreze că proorocia lui Isus este

mincinoasă. Dacă se demonstrează că proorocia lui Isus este mincinoasă, atunci Isus nu-l mai poate judeca pe Satan ca fiind mincinos. Strategia lui Satan este aceea de a ucide întreaga rasă evreiască.

Ierusalime, Ierusalime... De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi... și n'ați vrut! Iată că vi se lasă casa pustie; căci vă spun că de acum încolo nu Mă veți mai vedea pînă cînd veți zice: „Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului!” (Mat. 23.37-39)

și (Diavolul) I-a zis: „Ție Îți voi da toată stăpînirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc. Dacă dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-i slujești.” (Luca 4.6-8)

Isus a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu are să se arate îndată. Deci a zis: „Un om de neam mare s'a dus într'o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă... Dar cetățenii lui îl urau; și au trimes după el o solie să-i spună: „Nu vrem ca omul acesta să împărătească peste noi.” Cînd s'a întors înapoi, după ce își luase împărăția... Cît despre vrăjmașii mei, cari n'au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i încoace, și tăiați-i înaintea mea.” (Luca 19.11-28)

- E. Întâi, Israelul va încheia un legământ cu Antihrist, la începutul Necazului cel Mare.

Isus va aștepta pînă cînd ei vor schimba această decizie cerându-i Lui să domnească peste ei.

(Isa. 28.14-18; Ioan 5.43; Luca 19.11-28; Dan. 9.27; Dan. 11.41,45; Zah. 11.16; 9.8; Ezec. 38.8-12,14; 39.26; 1 Tes. 5.3)

La capătul ultimilor șapte ani, Israel va inversa această decizie oficială, cerându-i lui Isus să devină Împăratul lor.

De aceea ascultați Cuvîntul Domnului, batjocoritorilor, cari stăpîniți peste poporul acesta din Ierusalim! Pentru că ziceți: „Noi am făcut un legămint cu moartea, am făcut o învoială cu locuința morților: cînd va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost minciuna!”... legămintul vostru cu moartea va fi nimic, și învoiala voastră cu locuința morților nu va dăinui. Cînd va trece urgia apelor năvălitoare, veți fi striviți de ea. (Isa. 28.14-18)

Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!... Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuș, pe acela îl veți primi. (Ioan 5.40-43)

- F. La început, Isus va fi așezat ca Împărat peste Ierusalim și Israel prin invitația legământului din partea liderilor politici oficiali ai poporului.

După aceasta, El se va ramifica în timp de guvernarea Lui înlocuiește guvernarea diabolică dintre națiuni. Cu alte cuvinte, de la Ierusalim, El va prelua guvernul fiecărei națiuni (Isa. 2.1-4; Mica 4.1-5; Ier. 3.17; Ezec. 37.28; 43.4-7).

Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată că un om, al cărui nume este Odrasla, va odrăsli din locul lui, și va zidi Templul Domnului. Da, El va zidi Templul Domnului, va purta podoabă împărătească, va șede și va stăpîni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie... (Zah. 6.12-13)

- G. *Sumar.* Isus a proorocit, și astfel a promis că nu se va reîntoarce la Ierusalim pînă cînd liderii guvernamentali ai lui Israel nu Îl vor primi ca și împărat mesianic al lor, de bunăvoie și nesiliți de nimeni.

Dacă Satan va ucide toți evreii, ei nu Îl vor putea invita pe Isus pentru a domni peste ei. Astfel, cuvântul profetic al lui Isus va fi privit ca fiind mincinos. Acestea fiind spuse, Isus nu se va mai putea reîntoarce în Ierusalim ca împărat al neprihănirii, plin de „integritate și adevăr”.

Strategia lui Satan este de asemenea și se a înșela întreaga rasă evreiască și/sau să se asigure că Israelul este atât de ofensat de El astfel încât nu o sa dorească niciodată, de bunăvoie, să-L primească ca și împărat al lor. Astfel, Israelul nu va putea să-L numească pe Isus „binecuvântat”, cerându-i să le fie Împărat, dacă sunt exterminați, înșelați sau ofențați.

II. PIESA CENTRALĂ A SCOPULUI VEȘNIC AL LUI DUMNEZEU (RECAPITULARE DIN SESIUNEA 3)

căci a binevoit să ne descopere taina voiei Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuș, ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremilor, spre a-Și uni iarăș într'unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri, și cele de pe pământ. (Efeseni 1.9-10)

- A. Piesa centrală a scopului lui Dumnezeu pentru Israel este să își stabilească guvernarea peste întregul pământ în timp ce unește domeniul ceresc cu cel pământesc.

Aceasta este cheia de interpretare pentru a înțelege Vremurile din Urmă. La venirea Lui, va aduce împreună cerul și pământul, atunci când Noul Ierusalim coboară pe pământ (Apoc. 21.2,10; 3.12) stabilind o legătură vitală cu Ierusalimul pământesc.

- B. Isus va domni peste toate popoarele, de pe Tronul Său de slavă de la Ierusalim

„Când va veni Fiul omului în slava Sa... va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui... (Mt. 25:31-32)

În vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strânge la Ierusalim, în Numele Domnului (Ier. 3:17)

Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă... El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie... aici voi locui vecinic în mijlocul copiilor lui Israel! (Ezec. 43:6-7)

- C. Tronul ceresc al lui Isus este de asemenea și în Noul Ierusalim (Apoc. 22.3). Tronul lui Isus se află în ambele cetăți ale Ierusalimului, existând o convergență dinamică între cele două.
- D. Isus domnește în cer ca Fiu al lui Dumnezeu (Noul Ierusalim) și domnește pe pământ ca Fiu al lui David (Ierusalimul Pământesc). Guvernarea Cerului și a Pământului vin împreună pe deplin la cea de-a Doua Venire. El este singurul cu autoritatea de a aduce împreună cele două domenii.
- E. Va avea loc o explozie a slavei lui Dumnezeu atunci când conducerea cerească se va uni cu cea pământească. Acest fapt va aduce plinătatea lui Dumnezeu pe pământ ca rezultat întemnițarea lui Satan. Când cele două cetăți ale Ierusalimului ajung sub conducerea unui singur Om și are loc „învierea pământului”, ordinea creată este izbăvită de lanțuri (Rom. 8:17-23; 11:15; Isa. 11:6-9; 35:1-8; 65:17-25)

I. SATAN VA FI ARUNCAT ÎN TEMNIȚĂ DE CĂTRE UN OM SUB LEGĂMÂNT CU DUMNEZEU

- A. Tatăl ar fi putut foarte simplu să îl arunce pe Satan în temniță. totuși, Tatăl a ales să-l înfrângă pe satan printr-un om de pe pământ care trăiește într-o deplină ascultare. Când Ierusalimul se va găsi sub guvernarea acestui Om, satan va fi aruncat în temniță de El. acest fapt va avea ca rezultat eliberarea slavei lui Dumnezeu pe pământ și îndepărtarea prezenței demonice.

- B. Isus va inversa situația petrecută atunci când Satan l-a învins pe Adam în grădina Edenului. După cum Adam ca Primul Adam și-a pierdut poziția de autoritate în favoarea lui Satan (Lc. 4.6) tot astfel Isus ca Ultimul Adam a câștigat înapoi această autoritate și o va folosi la cea de-a Doua Venire pentru a-l arunca pe Satan în temniță.
- C. În ispitirea din pustie, Satan i-a oferit lui Isus toate împărățiile pământului (Mt. 4). Isus le-a refuzat, alegând să le primească după ce îmbrățișează voia Tatălui Său. Isus îl va confrunta pe Satan din nou la cea de-a Doua Sa Venire, ca Om care l-a biruit la ispitirea din pustie și pe cruce (Col. 2.14-15), câștigându-și astfel dreptul de a-l condamna.

II. FURIA LUI SATAN ÎMPOTRIVA IERUSALIMULUI ȘI A LUI ISRAEL

- A. *Satan vrea să extermine poporul evreu* astfel încât rămășița credincioasă să nu-L poată invita pe Isus să domnească peste Israel ca Mesia al lor. Satan caută să extermine Israelul (Apoc. 12:13-17) și Biserica deoarece aceasta va sta de partea lui (Dan. 7:21, 25; 8:24; 11:33-35; 12:7, 10; Apoc. 6:9-11; 7:9, 14; 9:21; 11:7; 13:7, 15; 16:5-7; 17:6; 18:24; 19:2; Mt. 10:21-22, 28; 24:9; Lc. 12:4-7; 21:16-19; In. 15:18-16:4).

Când s'a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia, care născuse copilul de parte bărbătească. Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremi, și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui. Atunci șarpele a aruncat din gură apă, ca un râu, după femeie, ca s'o ia râul... Și balaurul, mîniat pe femeie, s'a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos (Apoc. 12.13-17)

- B. Necazul cel Mare va fi ca mai severă perioadă de timp din istorie pentru întreaga lume (Israel, Biserică, necredincioși).

În vremea aceea... va fi o vreme de strîmtorare, cum n'a mai fost... Și am auzit pe omul acela... a jurat... că va mai fi o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme, și că toate aceste lucruri se vor sfîrși cînd puterea poporului sfînt va fi zdrobită de tot (Dan. 12.1, 6-7)

căci ziua aceea este mare; nici una n'a fost ca ea? Este o vreme de necaz pentru Iacov (Ier. 30.7)

- C. Atacul lui Satan îndreptat împotriva Israelului va ucide 2/3 din Israel și îi va conduce pe ceilalți la mîntuire.

În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămînea (Zah. 13.8)

- D. Scriptura, vorbind despre condiția Israelului dinaintea Venirii lui Isus, spune că poporul va fi în lagăre de concentrare și asaltat de armate străine. Acesta este unul dintre aspectele cele mai proeminente ale Scripturii în ceea ce privește A Doua Venire (Isa. 11:11-16; 27:12-13; 40:10-11; 42:6-7, 14-17, 22-24; 49:9-12, 19-21, 24-25; 61:1; 66:20; Ier. 23:3-8; 30:3-9; 31:1-23; Ezech. 20:33-44; 39:25-29; Osea 11:10-11; Amos 9:8-15; Ioel 3:1-2; Mic. 2:12-13; 4:6-7; 5:3-9; 7:12-15; Țef. 3:17-20; Zah 9:9-10; 10:10-11).

- E. Când se reîntoarce Isus, popoarele anti-semitice ostile vor fi înrobite încă odată poporul evreu, risipind chiar pe unii dintre ei, printre celelalte popoare. Înainte de reîntorcerea Domnului, va avea loc o nouă deportare a lui Israel. Nu cunoaștem procentul celor care vor fi luați. Zaharia a proorocit faptul că jumătate din cetatea Ierusalim va fi luată în robie. Uimitor! În momentul de față, în Ierusalim locuiesc 600.000 de evrei. Jumătatea din cetate înseamnă 300.000 de evrei deportați

Atunci voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jăfuite, și femeile batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie, dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvârșire din cetate. (Zah. 14.2)

- F. Mulți dintre Evrei vor fi deportați din Israel împotriva voinței lor. Unii dintre cei din Israel vor fugi, alții vor rămâne în Ierusalim, iar dintre cei care vor rămâne, unii vor fi protejați în mod supranatural, pe când alții se vor alinia regimului diabolic al lui Anticrist. Pe alții, Dumnezeu îi va trimite ca și misionarei printre popoare. În timpul acestei perioade, în Israel se vor întâlni diverse reacții față de ceea ce se petrece.
- G. Dumnezeu cere Bisericii să stea alături de Israel în toate acestea (Corrie ten Boom, Bonhoeffer etc.). Biserica este evaluată pe baza răspunsului pe care îl dăm conducerii lui Isus în ceea ce privește sprijinul pe care îl dăm Israelului (Mt. 25:31-46). Mulți dintre cei care își mărturisesc credința în Isus vor cădea de la credință în această perioadă. Testul ascultării se va vedea în sprijinul pe care îl vom da Israelului în timpul Necazului cel Mare și după acesta (Mt. 25:31-46). Biserica va fi persecutată (Dan. 7:21, 25).
- H. Isus va elibera și răsturna opresiunea de peste Israel în timp ce îi ucide dușmanii. Apoi Isus va restaura Israelul la statutul țării peste care este favorul lui Dumnezeu, transformându-l în poporul care conduce toate popoarele pământului. Copiii lui Israel se vor strânge din mijlocul tuturor popoarelor în care au fost captivi (Isa. 49:22-26).

III. DRAMA IERUSALIMUL ESTE CENTRUL DRAMEI VREMURILOR DIN URMĂ

Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină dela Domnul vremile de înviore, și să trimeată pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-l primească, pînă la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci... (Fapte 3:19-21)

- A. Cel care câștigă bătălia pentru Ierusalim va primi închinare și va governa pământul, de la Ierusalim. Se va deschide un portal în duhul, pe pământ, în timp ce se coboară Noul Ierusalim. Astfel, se va stabili un cer deschis deasupra acelei cetăți, afectând întregul pământ.
- B. Isus a câștigat deja războiul la cruce. Totuși, Satan nu va fi aruncat în temniță până când bătălia pentru Ierusalim nu are un câștigător decisiv, cetatea ajungând sub conducerea Fiului lui David. Isus nu va lua Ierusalimul de la fiii lui Avraam (liderii evrei ai lui Israel) cu forța, ci numai prin termenii unui legământ de invitație și după ce toate națiunile îl vor înțelege.
- C. Satan se concentrează să evite sentința de întemnițare, care mai târziu îl va duce în iazul cu foc (Apoc. 20.20). Scopul lui principal este să nu ajungă în temniță și nu a/i ține pe oameni departe de temniță. Satan urăște când oamenii sunt mântuiți. Totuși, furia lui nu este concentrată asupra oamenilor (acesta este al doilea punct în agenda sa), ci asupra perspectivei temniței. Satan folosește teroriști pentru a distruge Ierusalimul (nu mega-slujirile). El nu este amenințat de multe slujiri „pline de succes” deoarece acestea sunt de obicei deconectate de bătălia pentru Ierusalim, care are de-a face cu sentința de întemnițare a lui Satan.

Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul (Mt. 24:14)

IV. CHEMAREA BISERICII DE A SE IMPLICA ÎN BĂTĂLIA PENTRU IERUSALIM

- A. Parte a războiului nostru spiritual este aceea de a proclama cuvinte profetice pentru Israel

„Mîngîiați, mîngîiați pe poporul Meu, zice Dumnezeul vostru. Vorbiți bine Ierusalimului, și strigați-i că robia lui s'a sfîrșit, că nelegiuirea lui este ispășită... (Isa. 40:1-2)

- B. Parte a războiului nostru spiritual include proclamarea cuvintelor profetice pentru națiunile Neamurilor. Trebuie să strigăm, să proclamăm, să decretăm și să cântăm astfel încât toate națiunile pămîntului să audă, ca parte a mărturiei Evangheliei Împărăției.

„Strigați de bucurie asupra lui Iacov, chiușiți de veselie în fruntea neamurilor! Înălțați-vă glasurile, cîntați laude, și ziceți: „Doamne, izbăvește pe poporul Tău, pe rămășița lui Israel!” „Iată, îi aduc înapoi din țara dela miazănoapte, îi adun dela marginile pămîntului... o mare mulțime se întoarce înapoi aici... Căci Eu sînt Tatăl lui Israel, și Efraim este înfiul Meu născut. „Ascultați Cuvîntul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave depărtate! Spuneți: „Celce a risipit pe Israel îl va aduna, și-l va păzi cum își păzește păstorul turma. (Ier. 31:7-10)

V. PRINCIPIU: ONORĂM SUVERANITATEA LU DUMNEZEU, BINECUVÂNTÂND ISRAELUL

Dumnezeu a promis lui Avraam că orice om dintre Neamuri va binecuvînta pe Avraam și sămînța lui, poporul evreu, va fi binecuvîntat de Dumnezeu. Acest principiu a operat de-a lungul întregii istorii. Va avea semnificație în timpul Necazului cel Mare și apoi în timpul perioadei tranzitionale.

Voi binecuvînta pe ceice te vor binecuvînta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema (Gen. 12:3)

Să-ți fie supuse noroade, Și neamuri să se închine înaintea ta... Blestemat să fie oricine te va blestema, Și binecuvîntat să fie oricine te va binecuvînta.” (Gen. 27:29)

Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc, să se bucure de odihnă. (Ps. 122.6)

Binecuvîntat să fie oricine te va binecuvînta, Și blestemat să fie oricine te va blestema! (Num. 24:9)

VI. ÎNȚELEGÂND TAINA LUI DUMNEZEU (PLANUL ASCUNS) CU PRIVIRE LA ISRAEL

Fraților, pentruca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într'o împietrire, care va ținea pînă va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mîntuit, dupăcum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiurile dela Iacov. (Rom. 11:25-26)

S'au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s'a făcut cu puțință mîntuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos; dacă, deci, alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri, ce va fi plinătatea întoarcerii lor? Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decît viață din morți? (Rom. 11:11-12, 15)

- A. Pavel a proclamat trei părți vitale ale planului lui Dumnezeu pe care trebuie să le înțelegem pentru a coopera cu scopurile lui Dumnezeu pentru Vremurile din Urmă și marele seceriș de suflete. Pavel a dorit cei dintre neamuri (credincioșii din Roma) să înțeleagă planul lui Dumnezeu pentru mîntuirea popoarelor.

- B. Urgența lui Pavel este ca noi să nu fim ignorați cu privire la această taină. De ce? Astfel încât credincioșii dintre Neamuri să fie echipați prin revelație astfel încât să rămână fermi în presiunea unică din timpul Vremurilor din Urmă, care va veni împotriva Bisericii deoarece stă de partea Israelului. Unii credincioși cărora le lipsește înțelegerea vor da înapoi progresiv, în compromis, având ca rezultat negarea credinței, fiind astfel despărțiți de Dumnezeu.
- Nu te fâli față de ramuri... Nu te îngîmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n'a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de ceice au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămii în bunătatea aceasta; altminterlea, vei fi tăiat și tu. (Rom. 11:18, 20-22)*
- C. Pentru început, întregul Israel va fi mântuit (v. 26) și adus la plinătate (v. 12) în contextul evenimentelor legat de A doua Venire a lui Isus. Domnia Milenială a lui Isus reprezintă prima dată în istorie când **întregul Israel va fi mântuit** și adus la plinătate (maturitate; Rom. 11.12) având ca rezultat viață din morți (Rom. 11.15) pentru întreaga lume. Întregul Israel va fi mântuit înseamnă că în mod literal 100% din poporul evreu care supraviețuiește Necazului cel Mare vor fi credincioși născuți din nou.
- D. În al doilea rând, poporul evreu suferă de orbire spirituală temporară (v. 25) în ceea ce-L privește pe Isus ca Mesia. Dacă Biserica trăiește ignorând această „orbire supranaturală”, atunci vom concluziona eronat faptul că Dumnezeu nu va folosi Israelul cu un rol proeminent în scopurile Sale pentru mântuire (în Mileniu). Orbirea din prezent a Israelului nu înseamnă că Israelul a „căzut” de la chemarea sa originară. Dumnezeu NU a renunțat la a mai folosi Israelul ca instrumentul Său primar pentru a-Și instaura împărăția pe pământ.
- E. În al treilea rând, plinătatea Neamurilor (v. 25) va stârni (v. 11) Israelul să-L caute pe Isus. Împlinirea numărului Neamurilor vorbește despre venirea celei mai mari treziri din istorie. Aceasta va aduce sute de milioane (Apoc. 7:9) de credincioși noi radicali, împreună în Duhul Sfânt ca o armă de mijlocire puternică în mâinile lui Dumnezeu, pentru a zdrobi duhul orbirii lui Israel. Neamurile au fost folosite în mântuirea popoarelor ca vasul principal al lui Dumnezeu, în ultimii 2000 de ani. Ei vor fi folosiți în mod dinamic în a-l duce pe Israel la mântuire (Rom. 11:25-26)

VII. STÂRNIT LA GELOZIE – PATRU CĂI PRACTICE

- A. Faptul că Israel este stârnit la gelozie de către Neamuri reprezintă una dintre cele mai remarcabile și surprinzătoare aspecte ale planului lui Dumnezeu în Vremurile din Urmă. A fi stârnit la **gelozie sfântă** înseamnă că Israelul va dori profund să posede ceea ce au credincioșii dintre Neamuri, din punct de vedere spiritual. În ultimii 2000 de ani, Israelul a avut o atitudine de repulsie și ostilitate față de Biserică. Ca va declanșa această schimbare drastică și mare? **Numai prin intermediul circumstanțelor Necazului cel Mare.** Dumnezeu a plănuit această perioadă dificilă pentru a stârni **gelozia** lui Israel, pentru a **purifica Biserica** și pentru a strânge **marele seceriș al sufletelor din Vremurile din Urmă**. Israel va avea parte de milă prin mila manifestată de Neamuri (Rom. 11.31). Acesta este modalitatea lui Dumnezeu de a uni și purifica evreii și Neamurile ca Un Om Nou (Efeseni 2.14-16; 3.1-10) care se va arăta în plinătate în Mileniu.
- B. Pavel subliniază rolul credincioșilor dintre neamuri în mântuirea Israelului, stârnind gelozia lui Israel, fiind astfel vase prin care Dumnezeu arată milă față de Israel (Rom. 10.19; 11.11, 14, 27, 30).

...s'a făcut cu puțință mîntuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos tot așa, ei acum n'au ascultat, pentruca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare. (Rom. 11:11, 31)

- C. Oferind refugiu – pentru evreii fugari. Cei care vor oferi adăpost evreilor își vor primejdui viața. Legea lui Antihrist va cere (asemănător naziștilor) ca să fie turnați evreii fugari. Refuzul de a face aceasta, va avea ca rezultat acuzația de trădare a statului.
- D. Minuni ca ale lui Ilie – înmulțirea pâinilor, vindecarea bolnavilor și proorocia (direcționare profetică prin viziuni și vise după cum este promis în Fapte 2.17; Ier. 31.9).
- E. Trăire în evlavie – stil de viață de neprihănire și smerenie în timp ce lumea este scufundată în negură și îmbrățișează imoralitatea, ocultismul etc. (Apoc. 9.21; Isa 60.1)
- F. Trăire transcendentă – umblare fără teamă, în fața morții, având descoperirea veșniciei

VIII. URGENȚA LUI PAVEL CA TOȚI SĂ ÎNȚELEAGĂ ȘI SĂ NU RĂMÂNĂ NEPĂSĂTORI (ROM. 11.25)

- A. Trebuie să fim echipați cu înțelegere astfel încât să nu renunțăm la credința noastră sub presiunea Vremurilor din Urmă.
Nu te fâli față de ramuri... Nu te îngîmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n'a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămii în bunătatea aceasta; altminterlea, vei fi tăiat și tu. (Rom. 11:18, 20-22)
- B. Progresia nepăsării: ignoranța poate deveni aroganță, care poate deveni rezistență pasivă, apoi rezistență activă (cooperare progresivă cu cei care persecută Israelul) apoi apostazie (Romani 11.22).
- C. Dacă această pasivitate continuă, atunci poate duce la aroganță cu riscul negării credinței fiind astfel despărțiți de Dumnezeu. Cu alte cuvinte, unii credincioși cărora le lipsește înțelegerea vor fi duși tot mai adânc în compromitere, ceea ce va avea ca rezultat faptul că unii vor renunța la credință.
- D. Acesta este motivul urgenței lui Pavel – să nu fim ignoranți în ceea ce privește această taină. De ce? pentru ca aceia dintre neamuri care cred să fie echipați cu descoperire pentru a rămâne fermi în mijlocul acestor presiuni care vor veni împotriva Bisericii, în legătură cu Israel. Ignoranța poate duce la aroganță (Romani. 11.18, 20-22, 25) sau mândria față de Dumnezeu și planul Său.

IX. AVERTISMENT CU PRIVIRE LA CĂDEREA DE LA CREDINȚĂ ÎN VREMURILE DIN URMĂ

Cît privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strîngerea noastră laolaltă cu El... Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fărădelegii (Sau: omul păcatului), fiul pierzării, (2 Thes. 2:1-3)

Dar Duhul spune lămurit că, în vremile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fățărnicia unor oameni cari vorbesc minciuni, însemnați cu ferul roș în însuș cugetul lor. (1 Tim. 4:1-2)

Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s'au făcut părtași Duhului Sfînt, și au gustat Cuvîntul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor- și cari totuș au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăș, și aduși la pocăință, fiindcă ei răsțignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-l dau să fie batjocorit. (Evr. 6:4-6)